

[Kai Moltke.]

anden lejlighed. Lad os i dag bevæge os omkring lejeloven og lejelovens ændringer.

Det bliver rost som et fremskridt, at vi vil stemme for den permanente lov om leje. Men det er da ikke første gang, vi har gjort noget sådant; vi har før været med til at forlænge lejelove her i tinget, fordi vi er tilhængere af lejerbeskyttelse. Når vi stemmer for denne lov med en enkelt ændring — selv om vi også kunne komme med andre påhit, som kunne gøre den bedre, og som hr. Axel Ivan Pedersen også synes ville gøre den bedre — er det, fordi vi vil understrege vor vilje til under de givne omstændigheder at bevare lejerbeskyttelsen her i dette land.

Så er der et lille fortolkningsspørgsmål vedrørende de ændringsforslag, vi har stillet. Som man vil kunne se i tidligere taler holdt af mig i dette ting, har jeg erklæret, at til trods for, at vi ikke ville være med i boligforliget, så skulle jeg påtage mig som en særlig opgave at trække nogle af de værste giffænder ud af den lovgivning, de 4 partier har brygget sammen. De ændringsforslag, som vi stiller her i dag, er et beskedent forsøg på at fjerne endnu nogle giffænder i forslaget til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Nu hørte jeg lige, at den konservative ordfører, hr. Hastrup, regnede ud, hvor mange procent af boligens omkostninger ejendomsskatterne efterhånden udgør. Det er jo rigtigt, at vi her står på et felt, som er såre farligt, og hvor der kan ske temmelig store skred i vurderingen af boligen. Der er bare den forskel på hr. Hastrup og mig, at jeg stiller et konkret forslag om, at man i udlejningsejendomme fremtidig skal holde op med at indkræve ejendomsskatter hos lejerne. Ellers må man sige det rent ud, som det er: at dette er en forbrugsskat på boligen ved siden af alt det andet — en forbrugsskat, som altså skal lægges ensidigt på den part, der intet ejer, og som er nødt til at leje sig ind. Jeg mener, at det er uheldigt i to lejelove at indføje en bestemmelse om, at hvordan verden end udvikler sig og konjunkturerne end former sig, er der i udlejningsejendomme kun én part, der skal betale ejendomsskat, og det er ham, som lejer sig ind og ingenting ejer, medens den

anden part skal have formuegevinsten. Så meget om den side af sagen.

Så har vi et par mere uskyldige ændringsforslag. Hvis man vil ophæve opsigelsesstoppet og de øvrige restriktioner, er det efter vor opfattelse ikke nok at træffe beslutning om det i kommunalrådene. Så må man følge loven og dokumentere, at det krav, som loven stiller, er opfyldt, nemlig at der findes en passende reserve af nye og gamle lejligheder, så det er forsvarligt at frigøre markedet. Jeg kan ikke forstå de andre partiers modstand mod dette ændringsforslag. Man indfører, at der skal være en passende reserve af nye og gamle lejligheder, men det er helligbrøde, når SF så til gengæld forlanger, at det skal dokumenteres, at dette er tilfældet, og det er endnu mere helligbrøde, når vi forlanger, at boligministeren skal have lov til at føre kontrol med, om de kommunale angivelser virkelig er rigtige. Jeg synes, at den slags særstandpunkter over for forslag fra SF's side i og for sig skulle tilhøre det firskatede forligs mest hektiske hvedebrødsdage.

Et andet af vore ændringsforslag — og det kan man måske heller ikke bøje sig for — går ud på at ændre den urimelige bestemmelse om, at man, hvis der rykker en ny lejer ind i en lejlighed, har lov til uden videre at føre prisen op til det, andre lejere i byen når op til efter 8 års forløb.

Jeg har her omtalt noget af det vigtigste i SF's ændringsforslag, men må vel også hellere motivere, hvad det er, vi går imod. Det er jo nemlig ikke sådan, at vi, hvis vi havde fået gennemført disse ændringsforslag, sammen med de andre havde stemt for forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Hr. Axel Ivan Pedersen spurgte, om vi f. eks. ville have været med til i stedet at overføre provenuet fra grundejerne til en boligfond, som socialdemokratiet stillede forslag om for godt et år siden. Er hr. Axel Ivan Pedersen ikke klar over, at det spørgsmål kunne man have stillet i januar i fjor, da socialdemokratiet kom med sin programskitse for, hvordan man ville oprette en boligfond og fordele provenuet? Erindrer hr. Axel Ivan Pedersen ikke, at det socialdemokratiske parti tog denne skitse af bordet uden realitetsforhandling, fordi man